

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 959/2021
18.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Марине Милановић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Драгана М. Јањић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Основног суда у Нишу Р4 И 7/21 од 27.01.2021. године, у седници одржаној 18.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Основног суда у Нишу Р4 И 7/21 од 27.01.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу Р4 И 7/21 од 27.01.2021. године, првим ставом изреке, одбачен је приговор ради убрзања поступка подносиоца АА од 19.01.2021. године. Другим ставом изреке, констатовано је да против овог решења није дозвољена жалба.

Врховни касациони суд је нашао да је поднета ревизија недозвољена.

У поступку заштите права на суђење у разумном року Законом о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15) није предвиђена могућност коришћења ванредних правних лекова, с обзиром на природу овог поступка који треба да обезбеди делотворно убрзање суђења и његово окончање у оптималном року. Одредбама члана 3. став 1. наведеног закона су као правна средства којима се штити право на суђење у разумном року предвиђени: приговор ради убрзавања поступка, жалба и захтев за правично задовољење. Жалба је изричито искључена против решења о одбацивању приговора (члан 8. став 2.) и против решења председника непосредно вишег суда којим је одлучено о жалби (члан 21.).

Ревизија, као ванредни правни лек против правноснажних одлука донетих у парничном поступку, у поступку заштите права на суђење у разумном року не може се изјавити ни сходном применом одредаба Закона о парничном поступку. Наиме, сагласно одредбама члана 7. став 3. и члана 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, сходна примена Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр.25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС“, бр.46/95 ... 106/15), а који у члану 30. став 2. упућује на сходну примену одредаба Закона о

парничном поступку, омогућена је само у поступку по приговору ради убрзавања поступка и у поступку по жалби. Како сходна примена неког закона мора бити изричито прописана законом којим се на сходну примену другог закона упућује, те како Закон о заштити права на суђење у разумном року не прописује поступак по ванредним правним лековима нити упућује на сходну примену ванредних правних лекова из других закона (Закона о ванпарничном поступку односно Закона о парничном поступку) у поступку заштите права на суђење у разумном року није дозвољена ревизија.

Због свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**